

Η υποκρισία με φράκο.

Δημήτριος Παναγόπουλος.

Της υποκρισίας το αμάρτημα, που πολλοί δυστυχώς από εμάς το θεωρούν ως πλεονέκτημα και το χειροκροτούν ως προσόν ωφέλιμο και ως αναγκαία δήθεν οικονομία, είναι μέγα αμάρτημα και πολλών και ποικίλων αμαρτιών πρόξενος.

Την υποκρισία η πονηρία μας των ανθρώπων, με την υπόδειξη του διαβόλου, την μετέβαλε σε περισπούδαστο πράγμα και ακούμε παντού να λέγεται ότι η σκοπιμότητα είναι αναγκαία στα πάντα και το θεομίσητο αυτό προϊόν του Σατανά να θεοποιείται από τους ανθρώπους, να αλλάζει ονομασία και από υποκρισία να λέγεται πολιτική, και έτσι καταχειροκροτουμένη να εισέρχεται στα ανάκτορα, στην αγορά, στα βουλευτήρια, στην Επιστήμη, αλλοίμονον και στην ίδια την Εκκλησία. Και να νομίζεται ως μεγάλη αρετή, η πολιτική η λεγομένη, που στην πραγματικότητα είναι υποκρισία, την οποία ο Κύριος κατακεραύνωσε με οκτώ «Ουαί».

Μάλιστα, ο άνθρωπος που μπορεί να πολιτεύεται σήμερα ανάλογα με τις περιστάσεις, τα πρόσωπα και τα συμφέροντά του, χειροκροτείται και θεωρείται μέγας, παρότι στην ουσία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας υποκριτής, που άλλοτε γίνεται φίδι, άλλοτε αλεπού, άλλοτε λέων κ.ο.κ. ανάλογα με τα συμφέροντά του, που γίνεται δηλαδή τα πάντα τοις πάσι,

όχι, όπως ο Παύλος, για να σώσει κάποιους (Α΄ Κορ. 9:22), αλλά για να ωφεληθεί αυτός κάτι και κάποιους άλλους να καταποντίσει. Η μέθοδος αυτή η διαβολική, η οποία λέγεται πολιτική ή σκοπιμότητα, στην ουσία είναι η υποκρισία με φράκο, την οποία ντύθηκε ο διάβολος και έχει δυστυχώς υποσκάψει τα θεμέλια της Κοινωνίας, της Εκκλησίας, της Οικογένειας.

* * *

Αρχιτέκτων της αμαρτίας αυτής είναι ο ίδιος ο διάβολος, ο οποίος πρώτος ντύθηκε το σχήμα του φρόνιμου όφη, του αγαθού αυτού ζώου, κατά τη μαρτυρία της Αγίας Γραφής, η οποία λέει: «Ο δε όφης ην φρονιμώτατος πάντων των θηρίων των επί της γης ων εποίησε Κύριος ο Θεός» (Γεν. 3:1), καθώς και οι υποκριτές ντύνονται το σχήμα του προστάτη, του φίλου, του ενδιαφερομένου, του κόλακα, του θρήσκου. Αυτός ο υποκριτής ο διάβολος είπε πρώτος το Ναι του Θεού, Ου. Εκεί δηλαδή που ο Θεός είπε «θανάτω αποθανείσθε», αυτός ο ψεύτης, ο δόλιος, ο φθονερός, ο υποκριτής είπε «ου θανάτω αποθανείσθε» και απάτησε και έβλαψε το ανθρώπινο γένος. Όπως και σήμερα πάσης φύσεως υποκριτές πολιτικοί βλάπτουν πόλεις, χωριά, χώρες, λαούς.

Και πράγματι, η διαβολική αυτή υποκρισία έσβυσε την εμπιστοσύνη την τόσο αναγκαία και γι' αυτή την πρόσκαιρη ζωή. Έσβυσε την εμπιστοσύνη και άναψε την υποψία και την αμφιβολία, από τις οποίες βλάστησαν στον κόσμο όλα τα κακά. Δεν γνωρίζεις πότε σου λέει αλήθεια ο άλλος ή πότε υποκρίνεται. Αμφιβάλλει ο κύριος για την εμπιστοσύνη του υπηρέτη, όπως και ο υπηρέτης για το ενδιαφέρον του κυρίου του. Αμφιβάλλουν οι φίλοι για την φιλία των φίλων. Ο αδελφός δεν εμπιστεύεται τον αδελφό, ο πατέρας υποπτεύεται το παιδί, όπως και το παιδί τον πατέρα του. Ο ανδρας φοβάται για την τιμή της γυναίκας του και η γυναίκα αμφιβάλλει για τη σωφροσύνη του άντρα της.

Φοβούνται όλοι αυτοί την υποκρισία, η οποία δυστυχώς υπάρχει παντού, παρότι είναι το αμάρτημα για το οποίο ο Κύριος οκτάκις επανέλαβε τα «ουαί» Του, και το μόνο αμάρτημα που ο Κύριος αποκάλυψε ονομαστικά και τα είδη των κολαστηρίων του.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>